

[Holger K. Nielsen]

til behandling senere, hvor vi vil drøfte mulighederne for at omdanne ejerboliger til almennyttige boliger. For mange af dem, der går på tvangsauktion, er det jo alternativet, at de skal ind i den almennyttige boligsektor. Ville det ikke være mere fornuftigt, at man gav dem muligheden for at omdanne deres eksisterende bolig til en almennyttig bolig, i stedet for at de måske går ind i en nybygget almennyttig bolig, der koster mere at opføre, end deres eksisterende bolig koster at sælge?

Også i forhold til de mange ejerboliger, vi ved står tomme i øjeblikket, ville det være fornuftigt at diskutere, om man kunne omprioritere og omdanne disse til almennyttige boliger. Hvad noget sådant angår, synes jeg bestemt, at fantasien mangler en del i regeringens oplæg.

Man kan ikke sige, at der har været positive bemærkninger ude omkring til dette forslag, og det er altså et problem, at det ikke er tilstrækkelig mange, der bliver omfattet af det. Derfor er SF villig til at drøfte en mere generel ordning – en ordning, som rammer bredere – enten med regeringen eller med partier uden for regeringen, forudsat at vi får gjort noget ved mulighederne for senere inflationsgevinster, enten ved at der bliver gennemført en værdistigningsafgift – det er der nok ikke mulighed for – eller noget, som kunne være interessant for os, nemlig en mere generel ordning, som blev kombineret med et krav om indeksbelåning.

Jeg tror, man her kunne få en mulighed for at lade indekslån i højere grad indgå på ejerboligmarkedet, og vi vil ikke være utilbøjelige til at drøfte også lange indekslån.

Jeg vil gerne som tidligere henlede opmærksomheden på en redegørelse om den fremtidige andelsboligfinansiering, som regeringen har spillet ud med, og hvor man foreslår meget lange indekslån på andelsboligmarkedet. Det var måske en idé også at diskutere det i forhold til ejerboligmarkedet.

Men vi mener som sagt, at vi skal have flere med i ordningen, gerne en generel ordning, som rammer langt flere, men forudsætningen må være, at man forhindrer senere inflationsgevinster, forhindrer senere spekulationsmuligheder på ejerboligmarkedet, og hvordan det skal kunne lade sig gøre, kan vi drøfte. Vi har forskellige modeller, men det er en helt klar forudsætning for, at vi vil være med til at lette forholdene for dem, der er i klemme, at vi vil sige

til dem: Vi er villige til at give jer en lettelse nu, men prisen for jer bliver altså, at I fraskriver jer muligheden for senere at få inflations- og spekulationsgevinster på jeres bolig.

Mejdahl (V):

Regeringen blev i sommer pålagt at fremsætte et lovforslag, som kunne skabe lov hjemmel til at komme tvangsauktionstruede boligejere til undsætning. Jeg skal ikke bortforklare, at der er et behov, og at det derfor er reelle hensigter, som har inspireret forlagsstillerne i sin tid. Men dette forslag viser, hvor svær opgaven er. Det er en næsten umulig opgave, og der vil opstå en masse grænsetilfælde, forstået på den måde, at naboen vil spørge: Hvorfor nu ham eller hende og ikke mig? Med alle de begrundelser der er for og imod.

Vi løber uvægerligt ind i en masse kritik ikke kun fra kvætorer, men især fra dem, som føler sig forbigået.

Jeg håber, at lovforslaget kan hjælpe med til, at nogle af de tunge sager kan løftes af vejen, og at realkreditinstitutterne så kan samle kræfterne om forebyggelsen, altså sætte ind på et så tidligt tidspunkt, at man kan komme en tvangsauktionssituation i forkøbet. Det må være i den fase, ressourcerne for alvor skal sættes ind.

Når realkreditinstitutterne frivilligt kan hjælpe de almennyttige boligselskaber, må de også kunne træde til her. Der handles vel mellem 50.000 og 75.000 parcelhuse årlig, og jeg tror, det vil være af overordentlig stor betydning, om rådgivningen fra mæglere, revisorer, advokater og pengeinstitutter og for den sags skyld også realkreditinstitutterne er af høj karat. Jeg tror, denne rådgivning i alt for mange tilfælde har været for lemfældig.

Tvangsauktionsinstitutionen kan vi ikke sætte ud af kraft. Den skal sikre, at alt går rigtigt til, når den tragiske situation er opstået. For det er oftest en tragisk situation, en familie kommer i, når en tvangsauktion truer. Man står over for at skulle forlade hus og hjem med alle de genvordigheder, følelser og for nogle tragedier, som den situation vil afstedkomme. Det er det menneskeligt alvorlige aspekt i sagen.

Hensigten med forslaget er at finde løsninger ved hjælp af den refinansieringsordning, som lovforslaget åbner mulighed for, så boligejere kan blive boende i deres bolig. Det må være det primære sigte med det. Det stiller store krav til